

Μακεδονικά

Τόμ. 1

Gyula Moravcsik, *Hellénisme antique - Hellénisme vivant*. Budapest 1940. Σελ. 25. Ουγγριστί μετά γαλλικής περιλήψεως.

Ευαγγ. Στ. Τζιάτζιος

doi: [10.12681/makedonika.9272](https://doi.org/10.12681/makedonika.9272)

Copyright © 2016, Ευαγγ. Στ. Τζιάτζιος

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Τζιάτζιος Ε. Σ. (2017). Gyula Moravcsik, *Hellénisme antique - Hellénisme vivant*. Budapest 1940. Σελ. 25. Ουγγριστί μετά γαλλικής περιλήψεως. *Μακεδονικά*, 1, 573. <https://doi.org/10.12681/makedonika.9272>

Gyula Moravcsik, *Hellénisme antique - Hellénisme vivant*. Budapest 1940. Σελ. 25. Ούγγρυστι μετὰ γαλλικῆς περιλήψεως.

Εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν συνείδησιν αἱ δύο αὐταὶ ἔννοιαι : « Ἑλληνισμός » καὶ « ἀρχαῖος ἢ κλασσικὸς ἑλληνισμός » εἶναι σχεδὸν ἀρρήκτως συνδεδεμέναι πρὸς ἀλλήλας. Τὴν ταυτότητα ταύτην ἐπιβεβαίωι ἡ ἐξέτασις τῶν περιόδων τοῦ Ἑλληνισμοῦ τόσο κατὰ τοὺς Ἑλληνιστικούς, Ρωμαϊκοὺς καὶ Βυζαντινοὺς χρόνους, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἰταλικῆς ἀναγεννήσεως καὶ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ρεύματος τοῦ νεοκλασσικισμοῦ ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821 ἐμφανίζει τὸν Ἑλληνισμὸν ζῶντα καὶ ὁ φιλελληνισμός, γέννημα τῆς ἀγάπης διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν κλασσικισμὸν, ἀτενίζει πρὸς τοὺς Νεοέλληνας, ὡς πρὸς τοὺς νέους « *descendants tardifs* » τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Μετὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ νεοελληνικοῦ κράτους αἱ νέαι ἀναζητήσεις ἔρριψαν νέον φῶς ἐπὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἐνισχύσασαι τὴν ἄποψιν τῆς συνεχείας τῆς ἱστορικῆς ζωῆς του καὶ τὴν ἀπόρριψιν τῆς θεωρίας τοῦ Φαλμεράϋερ. Διὰ τῆς Βυζαντινολογίας καὶ τῆς νεοελληνικῆς γλωσσολογίας γνωρίζομεν ἤδη « *que l'hellénisme n'avait jamais disparu en Hellade, et que les Slaves immigrants devaient s'assimiler à la population hellénique* » καὶ ὅτι : « *les études linguistiques ont définitivement prouvé que le grec moderne n'est pas autre chose que le descendant direct de la langue vulgaire de l'époque hellénistique* ». Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας δημιουργεῖται μία σχολὴ ὀνομαζομένη « Ἑλληνολογία », ἡ ὁποία ἄπτεται τῆς σπουδῆς τοῦ συνόλου τοῦ ἑλληνισμοῦ. Διὰ ταύτης καθίσταται καθ' ἐκάστην σαφέστερον, ὅτι πρέπει νὰ γνωρίσωμεν ἐν τῷ συνόλῳ τὸν ἑλληνισμὸν, τόσο τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας ὅσον καὶ τὴν βυζαντινὴν περίοδον καὶ τοὺς Ἑλληνας τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος. Ὁ τύπος τοῦ « *philologue classique* » ν' ἀντικατασταθῇ μὲ τὸν « φιλόλογος τοῦ Ἑλληνισμοῦ » μόνον οὕτω ἡ νεωτέρα ἐπιστῆμη θὰ φθάσῃ εἰς τὴν γνῶσιν τῆς πραγματικῆς οὐσίας καὶ μορφῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ ὁποῖος παρὰ τὰς ἱστορικὰς περιπετείας παρέμεινεν ὁ αὐτὸς καὶ θὰ δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνισμός μεταμορφοῦται εἰς Ἑλληνισμὸν « ζῶντα ».

Αὐτὸ εἶναι τὸ θέμα, τὸ ὁποῖον μετὰ τόσης ἐμβριθείας, κριτικῆς δυνάμεως καὶ ἐπιστημονικῶν ἐπιχειρημάτων ἀναπτύσσει εἰς τὴν μελέτην ταύτην ὁ ἀκαταπόνητος Οὐγγρος ἑλληνιστὴς κ. Moravcsik.

ΕΥΑΓΓ. ΣΤ. ΤΖΙΑΤΖΙΟΣ

Πέτρου Πέννα, *Ἱστορία τῶν Σερβῶν, ἀπὸ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεώς της ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων (1383 — 1913)*. Σελ. 215 μεθ' ἑνὸς τοπογραφικοῦ διαγράμματος καὶ πολλῶν εἰκόνων.

Αἱ Σέρραι πόλις σημαντικὴ κυρίως ἀπὸ τῶν Μακεδονικῶν χρόνων ἀκολουθεῖ τὴν τύχην τῶν λοιπῶν πόλεων τῆς Μακεδονίας καὶ ἡ δρᾶσις της, συνυφασμένη μετ' αὐτῶν παρουσιάζει τὰς αὐτὰς περιπετείας κατὰ τοὺς μακροὺς χρόνους τῆς σταδιοδρομίας της.